

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Кжм1-65/23
06.12.2023. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу за малолетнике састављеном од судија Радомана Спарића, председника већа, Мирјане Војиновић и Ђорђа Ристића, чланова већа, са записничарем Радицом Карић, у кривичном поступку према малолетном, сада пунолетном АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из чл. 297 ст. 2 у вези чл. 289 ст. 1 Кривичног законика, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Новом Пазару и браниоца малолетног, сада пунолетног АА, адвоката Решада Плојовића из Новог Пазара, изјављеним против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Км-25/23 од 02.08.2023. године, у седници већа одржаној дана 06.12.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

Усвајањем жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Новом Пазару, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Новом Пазару Км-25/23 од 02.08.2023. године, само у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што Апелациони суд малолетног, сада пунолетног АА, за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из чл. 297 ст. 2 у вези чл. 289 ст. 1 Кривичног законика, за које је оглашен кривим изреком првостепене пресуде **ОСУЂУЈЕ** на казну малолетничког затвора у трајању од 3 (три) године, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 12.12.2022. године до 13.01.2023. године и истовремено му **ИЗРИЧЕ** меру безбедности забране управљања моторним возилом у трајању од 3 (три) године, рачунајући од дана правноснажности одлуке, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере, док се жалба браниоца малолетног, сада пунолетног АА **ОДБИЈА** као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Км-25/23 од 02.08.2023. године, малолетни, сада пунолетни АА оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из чл. 297 ст. 2 у вези чл. 289 ст. 1 Кривичног законика и осуђен на казну малолетничког затвора у трајању од 2 (две) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 12.12.2022. године до 13.01.2023. године.

Истом пресудом, одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, у смислу одредбе чл. 79 ст. 1 Закона о малолетним

учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, док ће суд о њиховој висини одлучити посебним решењем, сходно одредби чл. 262 ст. 2 Законика о кривичном поступку.

Против наведене пресуде, жалбе су изјавили:

- јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Новом Пазару, због повреде кривичног закона и неправилне одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу усвоји жалбу и преиначи побијану пресуду тако што ће малолетном, сада пунолетном АА изрећи казну малолетничког затвора у дужем трајању, као и меру безбедности забране управљања моторним возилом и

- бранилац малолетног, сада пунолетног АА, адвокат Решад Плојовић из Новог Пазара, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне одлуке о кривичној санкцији и другим одлукама, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу усвоји жалбу, побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да исту преиначи тако што ће да изврши преквалификацију кривичног дела задржавањем само његовог основног облика, односно да малолетном, сада пунолетном АА изрекне санкцију друге врсте или ублажи постојећу изречену казну.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу у поднеску КтрI-89/23 од 11.10.2023. године, предложио је да Апелациони суд у Крагујевцу усвајањем жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Новом Пазару преиначи побијану пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији тако што ће сада пунолетном АА да изрекне казну малолетничког затвора у дужем трајању и меру безбедности забране управљања моторним возилом, те да жалбу браниоца малолетног, сада пунолетног одбије као неосновану, а првостепену пресуду у непреиначеном делу потврди.

Веће за малолетнике Апелационог суда у Крагујевцу, одржало је седницу већа сходно одредби чл. 447 ст. 2 Законика о кривичном поступку, у присуству јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Крагујевцу и браниоца малолетног, сада пунолетног АА, адвоката Решада Плојовића из Новог Пазара, на којој је размотрило целокупне списе предмета заједно са побијаним решењем које је, сходно одредби чл. 451 ст. 1 Законика о кривичном поступку, испитало у оквиру, основа, дела и правца побијања истакнутим у изјављеним жалбама, па је након оцене жалбених навода и писаног предлога јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Крагујевцу, нашло:

Жалба јавног тужиоца је основана, док је жалба браниоца неоснована.

Бранилац малолетног, сада пунолетног АА најпре побија првостепену пресуду због битне повреде одредаба кривичног поступка из чл. 438 ст. 1 тач. 11 Законика о кривичном поступку, указивањем да је изрека побијане пресуде неразумљива јер у истој недостаје опис радње извршења основног облика кривичног дела које се именованом ставља на терет, односно не наводи се да је сада пунолетни АА непридржавањем прописа тако угрозио јавни саобраћај да је довео у опасност живот и тело људи, при чему, додатно, из изреке не произилази да је конкретно његовом радњом проузрокована квалификована последица у виду смрти неког лица, већ само да је оштећена услед његовог деловања пала

на коловоз, а не да јој је он услед предметног ударца нанео тешке телесне повреде опасне по живот.

По оцени Апелационог суда, као другостепеног, изрека првостепене пресуде није неразумљива, будући да садржи све битне елементе кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из чл. 297 ст. 2 у вези чл. 289 ст. 1 Кривичног законика, за које дело је малолетни, сада пунолетни АА оглашен кривим, с обзиром на то да се у изреци пресуде наводи да је сада пунолетни „свестан да својом радњом као учесник у саобраћају, непридржавајући се саобраћајних прописа из чл. 42, 43, 99 и 182 Закона о безбедности саобраћаја на путевима, може довести у опасност живот и тело људи...“, при чему из изреке такође произилази да је исти услед контакта возила којим је управљао и оштећене, сада пок. малолетне ББ, исту ударцем возила одбацио на супротну коловозну траку, а услед задобијених повреда у виду оштећења за живот важних можданих центара и оштећења кичмене мождине на месту раставе вратног дела кичменог стуба, оштећена малолетна је преминула на лицу места, па како је изрека побијане пресуде јасна и разумљива, неосновано се жалбом браниоца указује супротно.

Жалбом браниоца малолетног, сада пунолетног, првостепена пресуда се побија и због битне повреде одредаба кривичног поступка из чл. 438 ст. 2 тач. 2 Законика о кривичном поступку, међутим, Апелациони суд налази да се иста неосновано побија због претходно поменуте битне повреде одредаба кривичног поступка, будући да је веће за малолетнике првостепеног суда дало јасне разлоге о свим чињеницама које су предмет доказивања, који међу собом нису противречни, а које разлоге у свему, као правилне, прихвата и овај суд, тим пре што се жалбом првостепена пресуда побија само паушално, цитирањем законског текста, без указивања на то у чему се ова битна повреда конкретно састоји.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, бранилац малолетног, сада пунолетног АА указује да се не може са сигурношћу тврдити да је круцијална повреда која је за последицу имала смрт малолетне оштећене, нанета директним деловањем возила именованог, како то произилази из налаза и мишљења вештака судске медицине. Ово из разлога што је услед удара оштећене од стране возила којим је управљао малолетни, сада пунолетни АА, тело оштећене најпре одбачено, затим пало на асфалтну подлогу, ударено од стране комбија, који је потом прешао преко тела оштећене, што све указује да је дошло до више механизма повређивања, односно такозваног двоструког гажења, па се такав закључак не може поуздано извести. Бранилац даље указује да суд приликом одлучивања узима у обзир налаз и мишљење комисије вештака саобраћајне струке за који налази да је веродостојан, а из којег налаза и мишљења произилази да је видљивост и прегледност на датом делу пута била довољна, да није било магле, да је пешачки прелаз био видљив и да је малолетни, сада пунолетни АА могао благовремено да укочи. Међутим, по ставу жалбе, такав налаз и мишљење, као и записник са увиђаја у супротности су са видео записом саобраћајне незгоде, са којег се уочава да су уличне светилке укључене, да је коловоз влажан и да пада киша, док је само место незгоде мутно и тамно, при чему из фотодокументације јасно произилази да нема саобраћајног знака који означава наилазак на пешачки прелаз.

По налажењу Апелационог суда, супротно жалбеним наводима браниоца, првостепени суд је правилно и потпуно утврдио све чињенице које су од важности за

доношење законите одлуке и у образложењу побијане пресуде у битном презентирао садржину изведених доказа, и то пре свега одбрану малолетног, сада пунолетног АА, налаз и мишљење вештака судске медицине, налаз и мишљење комисије вештака саобраћајне струке, као и остале доказе изведене током првостепеног поступка, након чега је у образложењу побијане пресуде дао довољне и јасне разлоге о томе да је малолетни, сада пунолетни АА извршио кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из чл. 297 ст. 2 у вези чл. 289 ст. 1 Кривичног законика.

Наиме, правилно је првостепени суд прихватио налаз и мишљење вештака судске медицине, као и допуну истог, из којег произилази да је смрт малолетне оштећене ББ у директној узрочно – последичној вези са повредама које је задобила у саобраћајној незгоди, и то од стране путничког моторног возила марке „Голф“. Прецизније, након контакта оштећене са возилом марке „Голф“, дошло је до набацивања тела оштећене преко предњег левог крила на предње ветробранско стакло и леви предњи стуб крова, којом приликом су код оштећене настале повреде главе и садржаја лобалне дупље у виду прелома вратног дела кичменог стуба и нагњечење мождане коре, као и поједине констатоване повреде у пределу трупа – преломи ребара, преломи карлице и растава десног крсно – бедреног зглоба. Преласком комби возила марке „Citroen“ преко тела оштећене, након њеног пада на подлогу, то јест асфалт, иста је задобила отворени прелом десне надлактице, прелом десне подлактице и раскиданост десног рукава на том месту. Имајући у виду овакав налаз и мишљење вештака судске медицине, који, и по оцени овог суда, првостепени суд правилно прихвата, неосновани су наводи жалбе браниоца малолетног, сада пунолетног да се не може утврдити са сигурношћу да је ударац од стране возила којим је управљао сада пунолетни АА имао за последицу смрт оштећене, јер је критичном приликом дошло до двоструког гажења, а све из разлога о којима је напред било речи.

По налажењу Апелационог суда, жалбени наводи браниоца да је коловоз критичном приликом био влажан и да је падала киша, док је само место незгоде мрачно, те да из фотодокументације јасно произилази да нема саобраћајног знака који означава наилазак на пешачки прелаз, нису од утицаја на другачију одлуку суда, јер се такви наводи своде на сопствену оцену доказа од стране браниоца, која оцена је супротна оцени првостепеног суда. Правилно је комисија вештака саобраћајне струке утврдила да је возач „Голфа“ имао просторних могућности да уочи пешакињу када је започела да прелази коловоз и да кочењем заустави своје возило пре контакта са истом, при брзини којом се кретао, с обзиром да је мерењем на лицу места утврђена прегледност од преко 120 метара. Закључак је комисије вештака да, у случају да се „Голф“ кретао дозвољном брзином од 45 километара на час, имао је временских и просторних могућности да уочи пешакињу и да кочењем заустави своје возило пре контакта са њом, при чему на страни пешакиње није било пропуста у наступању саобраћајне незгоде јер је своју намеру преласка коловоза вршила преко обележеног пешачког прелаза, нормалним ходом. Комисија вештака саобраћајне струке је узела у обзир изјаву малолетног, сада пунолетног АА да је видљивост била смањена критичном приликом, нашта и бранилац у жалби указује, али првостепени суд правилно прихвата закључак комисије да је, и у том случају, односно у случају смањене видљивости, возач „Голфа“ могао да уочи пешакињу и заустави своје возило на време.

Самим тим, Апелациони суд налази да је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно примењен и кривични закон када су противправне радње малолетног, сада пунолетног АА правно квалификоване као кривично дело тешко дело

против безбедности јавног саобраћаја из чл. 297 ст. 2 у вези чл. 289 ст. 1 Кривичног законика, па су оцењени као неосновани жалбени наводи браниоца којима се првостепена пресуда побија због повреде кривичног закона, непрецизирањем у чему се та повреда конкретно огледа.

Испитујући побијану пресуду у делу одлуке о изреченој казни малолетничког затвора, веће за малолетнике Апелационог суда налази да је првостепени суд, приликом одлуке о избору кривичне санкције, у довољној мери ценио све околности извршења кривичног дела, сходно одредби чл. 10 Закона о малолетним учиниоцима кривичног дела и кривичноправној заштити малолетних лица, у оквиру опште сврхе кривичних санкција, прописане одредбом чл. 4 Кривичног законика, па је правилно, имајући у виду да је сврха кривичне санкције према малолетницима да се надзором и пружањем заштите и помоћи као и обезбеђивањем општег и стручног оспособљавања утиче на развој и јачање личне одговорности малолетника, на васпитавање и правилан развој његове личности, како би се обезбедило његово поновно укључивање у друштвену заједницу, а да је сврха казне малолетничког затвора и појачан утицај на малолетног учиниоца да убудуће не врши кривична дела као и на друге малолетнике да не врше кривична дела, нашао да су у конкретном случају испуњени су сви законски услови за изрицање казне малолетничког затвора, прописани одредбом чл. 28 и чл. 29 Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица.

Међутим, Апелациони суд налази да првостепени суд није дао адекватан значај отежавајућој околности на страни малолетног, сада пунолетног, која се огледа у тежини последице извршеног кривичног дела, односно чињеници да је критичном приликом наступила смрт оштећене ББ, која је особа млађе животне доби, тачније, у тренутку саобраћајне незгоде имала је 15 година, па је Апелациони суд, усвајањем жалбе јавног тужиоца у делу одлуке о кривичној санкцији, преиначио побијану пресуду и малолетног, сада пунолетног АА за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из чл. 297 ст. 2 у вези чл. 289 ст. 1 Кривичног законика осудио на казну малолетничког затвора у трајању од 3 (три) године, која казна је, по оцени овог суда, нужна и довољна да се у односу на њега постигне сврха кажњавања, у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из чл. 4 ст. 2 и чл. 42 Кривичног законика и сврха изрицања малолетничког затвора из чл. 10 ст. 2 Закона о малолетним учиниоцима кривичног дела и кривичноправној заштити малолетних лица.

Апелациони суд даље налази да се основано жалбом јавног тужиоца указује да је према малолетном, сада пунолетном АА неопходно и изрицање мере безбедности забране управљања моторним возилом из чл. 86 Кривичног законика, имајући у виду тежину учињеног дела којим се угрожава јавни саобраћај и околности под којима је дело учињено, о чему је напред било речи, а у складу са одредбом чл. 39 ст. 1 Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, којом је прописана могућност изрицања мера безбедности малолетницима којима је изречена казна малолетничког затвора, што је у конкретном случају, због чега је овај суд, усвајањем жалбеног предлога јавног тужиоца, малолетном, сада пунолетном ББ изрекао меру безбедности забране управљања моторним возилом у трајању од 3 (три) године, рачунајући од дана правноснажности одлуке, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

С тим у вези, имајући у виду да је Апелациони суд усвајањем жалбе јавног тужиоца преиначио првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, на начин као у изреци, то је жалбени предлог браниоца малолетног, сада пунолетног, у правцу изрицања блаже казне или кривичне санкције друге врсте, оцењен као неоснован.

Из наведених разлога, на основу чл. 457 и чл. 459 Законика о кривичном поступку у вези чл. 4 и чл. 43 Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, Апелациони суд је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар
Радица Карић,с.р.

Председник већа за малолетнике - судија
Радоман Спарић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић